

THE
SRINGARATILAKA.

శృంగార తిలక ము

BY

TADURI LAKSHMI NARASIMHA RAO.

తాడూరి లక్ష్మీనరసింహారావు పంతులు

TOWN SUB MAGISTRATE,

CUDDAPAH.

FIRST EDITION

1000 COPIES.

COCANADA TOWN

PRINTED BY MESSRS. G. VENKANNA BROS. AT THEIR MANORANJANI PRESS.

1910

Copy Right.

Price

One Anna,

THE
SRINGARATILAKA.

శృంగార తిలకము

BY

TADURI LAKSHMI NARASIMHA RAO.

తాడూరి లక్ష్మీనరసింహారావు పంతులు

TOWN SUB MAGISTRATE,

CUDDAPAH.

FIRST EDITION

1000 COPIES

COCANADA TOWN

PRINTED BY MESSRS. G. VENKANNA BROS. AT THEIR MANORANJANI PRESS.

1910

Copy Right.

Price

One Anna.

PREFACE.

The Sringaratilaka, or 'Ornament of Love', is a small lyrical poem originally written in Sanskrit by poet Kalidasa. It consists of thirty stray stanzas, in which an amatory situation and sentiment are graphically depicted. I translated it in the year 1905, while at Kadiri. I originally intended it for private circulation. Some of my literary friends who have read it have, however, urged me to print and publish it. I also find that, speaking of its original in the Imperial Gazetteer of India, so great a critic as Dr. A. A. MACDONELL, Boden Professor of Sanskrit at Oxford, says that it is "a short but choice collection of love stanzas containing some highly imaginative analogies, elaborated with much originality." I accordingly now venture to give it to the public.

CUDDAPAH,

2-8-1910.

}

TADURI LAKSHMI NARASIMHA ROW,

శృంగార తిలకము.

మ॥ వదనాబ్జంబును బాహునాళములు లావణ్యావృచి చిహ్నకన్ధనల్
కుదురై వెల్లు పిలుందుమెల్లు కనుమీలుం గొప్పనాఁ చొప్పఁగా
నదిరా చాతురితోఁ జఱుక్కుఁబుడు రమ్యంబౌ సరశ్శ్రేష్ఠమున్
మదనాస్త్రానల దగ్ధ పూరుష శుభ స్నానార్థమై చేసెఁగా॥ 1

చ॥ ఇదె మధురాత్రి వచ్చె విభుఁ డింతకు రాఁ డిఁకనగ్నిఁబ్రాణముల్
వదలి పికమ్ముఁ బట్టఁగ ను వ్యాధుఁడనై తగఁజందుఁబట్టఁగా
విదితపు రాహువై యలరు విల్పునిఁ బట్టఁగ రుద్రుఁ కన్ననై
మదముననేప నిప్పతిని మారుఁడనై మఱి పుట్టఁ గోరెదన్॥ 2

ఉ॥ నల్లనికల్వపెట్టి నయనంబులు పద్మము పెట్టి మోమునున్
మల్లెలు పెట్టి పల్వరున మానుగ లేజగురాఁకు పెట్టి యా
నల్లలితంపుమోవి కడుఁ జక్కనిసంపెఁగ పెట్టి మేను నీ
యెల్లను జేసి కాంత విధి యేటికి గుండియ తాతఁ జేసెనో॥ 3

చ॥ కమలదళంబుమీఁద నొక కాటుకపిట్టను జూచినంతనే
రమణను వచ్చుఁ జమ్మి చతురంగబలాధిపతిత్వ మన్న నీ
కమలముఖంబులోని కనుకాటుకపిట్టలు రెంటి చూడఁగా
రమణిరొ యేమివచ్చునొ ధరాస్థలి నా కెఱుంగంగ రాదునూ॥ 4

కా॥ ఏ రే రంబుజమందు ఖంజన మొకం డే గందురో యెన్నఁడే
వారు న్వారుఁ గవీంద్రులై ష్రీతివులై వర్ధిల్లు చుండంగ నే
రే రీక్షింతురు నేత్రఖంజనయుగం బీనీముఖాబ్జంబునన్
వారు న్వారు ననంగబాణవికలుల్ భామా కడుం జోద్య మా॥ 5

మ॥ చెలి చంద్ర గ్రహణమువేళ చనుదెంచె న్నీకు నిక్కము గా
వెలి నుండఁ దగ దమ్మ లోపలికి వే వే పొమ్మునీదైన ని
ర్మలమా మోమును జూచి పూర్ణశశి నారాహుగ్రహం బక్కటా
మలఁగ న్నీడుచు నీ ముఖేందుఁ గబళింపం జూచుఁ జందాననా॥ 6

చ॥ చెలి మృగనాభివృతములు చెక్కిఁకులందున మాయ వయ్యెఁ జ
మ్మలమయిపూత రాల ద కనుంగవకాటుక తగ్గ దయ్యెఁ బెం
దల మఱి దయ్యె మోవివయఁ దమ్మరసంబున నైనర క్తిమం
బలగితో నీవు నీదు పతి యుర్భకుఁ డొక్కొ మదేభగామినీ॥ 7

మ॥ వనితా యల్ల మగండు నల్ల డతఁడుం బాలుండు వృద్ధుండు గాఁ
డును మువ్వుండు కురూపి రోగి యబలుండుం గాఁడు తా నాశతుం
డును గాఁడుం జవరాల్చి జంద్రముఖ నన్నుం జూచి పువ్విల్లుతాఁ
కున మోల నిగవిడ్చి దైత్యగురు సిగ్గుం జెంది వెదీసెఁ జూ॥ 8.

కా. ఎట్టెట్టో కడుఁ బెద్దకాలమున కింత వచ్చె నాభర్త తా
నట్టెనన్ పగ మోసరేయి చనె నయ్యె దోషవార్తాంతోఁ
గట్టా పిమ్మట వేడ్క వానివయి నల్కం బూని యే నుండఁగా
నిట్టితూరుపుదిక్కునా సపతియట్లే యెఱ్ఱవాఁడెం గదే॥ 9

కా. మేలే పాడగు కట్టెదెబ్బ పడుటల్ మే లెండలో మాఁడుటల్
మేలే మేనను బాడి పూతలు బలే మే ల్నివ్వలోఁ గాలు టి
ట్లేలంఁటే గుచపార్శ్వబాహులతికాహిందోళలీలాసుఖం
బీలాగబ్బెను గుండ నీకు శ్రీమ. లేకేలబ్బు సౌఖ్యం బిలన్॥ 10.

కా॥ మోమున్ మోమునఁ జేర్చి యేల బలిమిన్ ముద్దాడె దో సిగ్గడి
వామైజారును వీడు మొల్లు శత పాండం బల్కి వంచించెదే

నీమేల్కొల్పిన రాత్రీ నే బడలితిన్ లే పొమ్ము దానింటికే
నేమం బొప్పెడు తేటిపెంటి కగునే నిర్మల్యదామం బిలన్॥ 11

మ॥ చనె బేహారముఁ గూర్చి నాదు పతి తత్సద్వార్త రాదయ్యెదా
ననుఁగుంగూతురుచూలుదాల్పఁబుగుడోయంబోయెమాయత్తయిం
టను నేకాకినిఁ గొత్త కోడల నవోధన్ సూర్యదేవుండు గుం
కె నిట న్నిల్వక పాంథ యిం డయిన చక్కిం జేరుమా వేగమే॥12

మ॥ విను మీరే ఘనమేఘబృందములచే భీమాంధకారంబ యై
తనరేఁ బల్పనిపాటులం దలసి నిద్రొం జెందె నాచేటికా
జన మే బాల వడంకుచుంటిని మనోజతాసభాతంబుచే
తను దొంగల్ కడుజేఁగినారు పురిఁబాంథానిద్రోమేల్కొంచుమా॥13

శా॥ ఏడంబోయెదవన్న - వెజ్జకొఱకై - యేలా - ఋజాశాంతికై -
తోడై యింట ఋజన్ హరింపఁదగు ముద్దుంగుమ్మ లేదో సఖా
మాడంజేయును వాతపిత్తముల శ్లేష్మం బింతిచన్నట్టుట
య్యెడన్ స్వాదుముఖామృతంబు నలపుప్పేష్వాహవక్రీడయున్॥14

మ॥ నలఁతా నీకనుఁబోలు కల్వపువు ముగ్ధ న్నీశ్లలో నీమొగం
బలరం బోలెడు చందమామయును దా నామబ్బులో దూరె ని
శ్చలత న్నీనడ నేర్చికొన్న కలహంసల్ పైయె దూరమ్ముగాఁ
జెలి నీసాటినినైనఁ జాతమనఁగాఁజీ దై వమోర్వండువఱు॥ 15

శా॥ అయ్యెంజండకరుండు చందురుఁడు పిడ్డయ్యెన్ సుమందానిలం
బయ్యెసూదులు పూలు నిష్పకణమేయయ్యెంగదే చందనం
బయ్యెం దానువిషంబు తమ్ములము పా మయ్యెన్లసచ్చయ్య నా
కయ్యె నెచ్చెలి దూరమైన తటిలోఁబోఁగంబు బర్వయ్యెగా॥16

శా॥ నావిజ్ఞానన మాలకింపగదవే నానాధ కొన్నైననా
 ల్భీ వందే కడపంగ వేడెవను జా మ్మిదేశకాలస్థితల్
 కావే మంచివి సుమ్మి యేమిటికనంగా నాలకింపంగదే
 పూవుంబోడులమీఁదఁ జంద్రకిరణంబుల్ వేడియైతోఁచెడిన్॥ 17

మ॥ నలిగిశ్యాణిరొ చందనాదులను మేనం బూసి యెట్లైననుం
 జెలి వేఁగిపుమ రెండుమూఁడుదినముల్ చెన్నార నే వచ్చి య
 వ్వలని న్నాతోడమీఁదఁ జెట్టి ప్రియమొప్పం గాఁగిఁటంజేర్చి శీ
 తల మానట్టుల సూర్యరశ్మి నయినం దభ్యంబుగాఁ జేసెదన్॥ 18

చం॥ అతులితమన్మథానలశిఖాళి శరీరములోన దూడీ తా
 నతతము మండుచూడఁ బయిచందనలేపము లేమికార్యమా
 నతతము గుమ్మరావమునఁ జక్కఁగఁ బూసిన యట్టి మన్నదే
 వితమునఁ దాపహరియగుఁ దెద్దయుఁ దాపకరంబ కా కిలన్॥ 19

మ॥ పరఁగ న్వంగవిలాసినయనశోభం గాంచి లజ్జంపుచున్
 వరమా నేరుపుగల్లులే శ్లఙ్గవికిం బాటంగ నవ్వారివౌ
 గురువౌ చన్నుల కోడియుం గదల వేస్తుల్ పెద్దమతిల్లుచున్
 ధర మూర్ఖుల్ కర మోడియుం దురభిమానం బేదరెన్నండునున్॥ 20

చ॥ తనర మదేభకుంభగతిఁ దద్ద వెడందయి కుంకుమార్ద్రమై
 చనుచెలిచన్నుదోయిపయిఁ జయ్యనఁ బేజుటరమ్మిచేర్చి త
 ధ్వన భుజపంజరంబునను గమ్మగ నిద్ర నిమేష మంది కాం
 చును ననవిల్లుపోరఁ గడుఁ జొక్కినయాతఁడు ధన్యతం ధరన్॥ 21

శా॥ అమ్మా రోహిణి యీనిశాకరున కిల్లాలెతి వెట్లెన వే
 గమ్మే వీనికి బుద్ధిచెప్పి చెడుఁ బోడల్ మాన్పు నాయింటిలోఁ

గోమ్మాయితోడు జాలమార్గములఁ గోర్కుల్ మీఱ రేజొచ్చితా
నెమ్మి న్నాపిఱు దంటఁ జెప్పు మిది యింతి వంశధర్మంబఁట॥ 22

మ॥ భువి సౌఖ్యంబిది దుఃఖమిద్ది యనుచుం బొందొంద నాలేని వ
స్తువాకానొక్కటి యొక్కమందమతి యెంతో మోక్షమం చాడఁ జీ
వువువిల్తుండు వికాసినేయువయ సుహృంగించు మాదంటుచే
వివళావస్థను వెల్లు చంద్రముఖనీవీమోక్షమే మోక్ష మా॥ 23

స॥ చిక్కనిచన్ను లోరమణి చిక్కినవై యటు వాలె నంచు నీ
వెక్కుడు చింతసేయ నదియేమిటికమ్మ వివేకహీనతన్
మిక్కిలి స్తబ్ధతం జచులనెమ్మది గాల్పుచు విట్టువేగనే
నెక్కుడువాఁడు తాఁ బడఁ జెయి ధరలో నిది యొక్కచిత్రమే॥ 24

తే॥ గీ॥ చెఱకువిల్కానిపూబంతి చిగురుబోణి
రమణి కర్ణాంతలోచన రాజవదన
అరిగెద వదేమి నామనఁ స్పృహరించి
యిపు డరాజకమయ్యెగా యెల్లజూడ॥ 25

మ॥ ఇల దుర్గంబగు మార్గమందు విధి నెట్లే తొట్టుపాటొంది తా
నలసన్నంబగు నడ్డుసున్నయగునే నొఁగాక మాదోషమే
బలమా చిక్కనిచన్ను గుబ్బలులు తోవం బోవ నడ్డంబునూ
కలికీ యంచును జెప్పఁగాను జెవిదాఁకంబోయె గందోయియే॥ 26

మ॥ మగువా నాపయిఁ గోవమేని మది భామా వేఱుమార్గంబునం
బగసానింపఁ గడంగనేల యడలింప న్నన్ను ని న్నేనిటం
దగ ముద్దామట కౌగలించు టకటా తప్పైన వేమాటు నా
వగుముదాటలు కౌగిలింతలును గాతా నాకు నీరావఁటే॥ 27

మ॥ అలుకల్ మానుము భాష నాపయిన విన్నా మాటబద్ధంబు నా
 మ్మలుగం జోలున నీదు నేవకునిపై నమ్మాటయే నమ్మితే
 లలిసేచేతులతోడఁ గట్టి పలుఁగాట్లంగర్చి చన్దుబ్బపో
 టులునుం బొడ్చి కటాక్ష బాణముల వేటుల్ వేయవే వేడవన్॥28
 య॥ వడ్డిని బిందెపెట్టికొని నాదెన మోమయి ముద్దుగుమ్మరో
 దొడ్డగ ముద్దుగారు నలతోంగలి తెప్పలు వాల్చిచూచెదే!
 ఒడ్డుము నీకు యోగ్యుడగు నొండాకపూరుషు మీఁద దృష్టి నే
 వడ్డిని బిందెగల్గు నలనాగకు నేవ యొనర్పనేర్తు నే॥ 29
 మ॥ ననుఁదేర్పంగ నిజంబుచెప్పు మరుబాణవాగ్రతఘాతంబుచే
 తను నీమీఁదను దృష్టినిల్పి పరిచింతం బొందు చే నున్నదా
 నను నీయచ్చగునందగాఁ డొకఁడు తా నన్బాసియున్నాఁడు నా
 కునుదాసుండు ప్రవాసియాతఁడితఁడొక్కోయంచుదోఁచెన్నదిన్॥30

ఇది శ్రీ కాళిదాస మహాకవి ప్రణీతంబైన సంస్కృత
 మాతృకనుండి తాదూరి లక్ష్మీవరసింహ

రాయనిచే దెనిఁగింపఁబడిన

శ్లోంగార తిలకము.

10908

